

stolene kunde idømme Bøder, og, hvis de ikke bleve betalte, de da affonedes med Fængsel. Det er de Hovedbetænkkeligheder, jeg har mod Lovforslaget, og jeg kan ikke negte, at det staar for mig, som om dets Gjennemførelse vil foraarsage mange Næringsdrivende og Andre ikke saa lidt Uleilighed, Tidsforbrug og Fortrædelighed, som maaste ellers kunde undgaas; men da der, saa vidt jeg kan skjønne, er almindelig Stemning for, at Loven skal føres igjennem, haaber jeg, at en Del af det, jeg har omtalt, vil blive ændret, inden Loven forlader dette Thing.

Vajer: Det er nærmest kun en personlig Bemærkning, jeg ønskede at gjøre ved denne Leilighed. Da dette Lovforslag var til Forhandling i Foraaret, udtalte jeg mig nemlig udførlig om forskjellige Punkter deri, og jeg skal ikke gjentage dem her, men kun henvise til min Udtalelse dengang, som findes i Tidenden Sp. 1540—43. Den følgende Dag, den 26de Marts, da det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) fik Ordet, kritiserede han nogle af mine Udtalelser og viste ved denne Leilighed, at han misforstod dem saa grundig som vel muligt. Jeg svarede ikke, fordi det forekom mig, at Sagen var for ubetydelig (Buss: Hvad var det, jeg misforstod?). Ja, det kommer jeg nu til. Det ærede Medlems Udtalelser findes Sp. 1571 nederst og 1572 øverst; han havde opfattet mig saaledes, som om jeg ønskede dette Lovforslag støttet af Hensyn til Dyrenes Beskyttelse. Nu er det ganske vist, jeg skal ikke negte det, at jeg er en Ven af Dyrenes Beskyttelse, endogsaa en meget varm Ven; men ved denne Leilighed tror jeg rigtignok, at Menneskenes Beskyttelse er det Væsentligste, og at det andet Hensyn maa vige derfor. Han havde opfattet mig saaledes, som jeg af den Grund vilde „støtte strenge Bestemmelser med Hensyn til Slakteriet“. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Naar man gienemlæser mine Udtalelser, vil man heller ikke kunne faae det ud deraf. Jeg skal tvertimod sige, at det, som særlig interesserer mig ved dette Lovforslag, er mindst det saakaldte Kjødspørgsmaal, som synes at volde Lovforslaget en stor Del Vanskeligheder. Jeg vil endogsaa gaa saa vidt, at, dersom dette Spørgsmaal skulde gjøre det vanskeligt for Lovforslaget at gaa igjennem, har jeg ikke Noget imod at lette Lovforslaget derfor. Hovedhensynet, under hvilket jeg mener, at dette Lovforslag bør ses, er givet ved selve Anledningen, hvori det er kommet frem; det er et Hensyn, der er fremhævet i Arbejderkommissionens Betænkning. Jeg tror, at det er rigtigt at sige, at dette Hensyn er Anledningen til Lovforslaget, og at dette netop først og fremmest har Hensyn til den fattige, uheldigst stillede Del af Befolkningen. Det er jo meget vigtigt, som ogsaa udtalt i Dag, at sørge for, at den faaer gode, sunde, usforfalskede Levnetsmidler, men med Hensyn til Kjødet af

Kreaturer forekommer det mig, at, naar det kun ikke er skadeligt for Sundheden, er det et meget underordnet Spørgsmaal, hvorledes man iøvrigt vil stille sig paa dette Punkt. Det, som jeg lægger mest Vægt paa, er de Forfalskninger, som drives efter en meget stor Maalestof, af Varer, som gaa i Handelen, og dette er et Hensyn, som jeg ikke tror, man skal se bort fra. Man kan imidlertid gaa saa vidt i sin Sver, at man derved forbyrer Varerne for de Ubemidlede. Og det turde være at gaa for vidt. Man skal øve et Tilfyn, men et Tilfyn, som ikke bliver saa skarpt, at Varerne derved forbyres. Naturligvis kan der finde en delvis Forbyrelse Sted; men det er dog kun tilfyneladende, idet der nu ofte selges Varer for noget billig Pris, ved hvilke netop de største Forfalskninger have fundet Sted, og det er dette, som gjør, at de kunne selges saa billigt. Det er altsaa ligefrem Bedrageri, der drives, og altsaa er det kun tilfyneladende, naar Priserne blive noget dyrere. Det er altsaa først og fremmest Hensynet til den ubemidlede Klasse's Sundhed, der har fremkaldt Lovforslaget, og det andet Hensyn er det moralske, idet man vil søge at straffe Lovovertrædelser, som bestaa i Forfalskning af Varer. Jeg tror nu, at jeg her saa klart og bestemt har fremsat min Mening, at det ikke er muligt, at Noget, heller ikke det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds, skal kunne misforstaa mig igjen.

Buss: Jeg haaber ikke, at jeg med de Par Bemærkninger, jeg har at gjøre, skal forlange Diskussionen synderlig; thi jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i, at efter den Historie, denne Sag har haft her i Thinget, kunde man have haft Anledning til at vente, at den vilde gaa lydløst igjennem 1ste Behandling. Denne Sag var, som det er bekjendt, ved 1ste Behandling i forrige Samling Gjenstand for en grumme vidtløftig Forhandling og blev henvist til et Udvalg, men da Rigsdagen kort Tid efter sluttedes, blev der ikke gjort videre ved Sagen. Derfor er jeg enig med det ærede Medlem i, at det Naturligste vilde have været at lade den gaa lydløst til 2den Behandling og derefter til et Udvalg og da prøve, hvorvidt vi kunde have Haab om at faae den ført igjennem, naar den kom til 2den Behandling. De Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at gjøre, vil jeg nærmest rette til den høitærede Justitsminister. Man ser, at den ærede Justitsminister har vist sig grumme velvillig overfor denne Sag, og i det Foredrag, han holdt ved 1ste Behandling i Foraaret her i Salen, udtalte han sig velvillig overfor, hvad der var fremkommet her, udtalte sig velvillig overfor de Dnsker og Hensyn, som ærede Medlemmer mente at skulle tages. Det forundrer mig derfor, at den høitærede Justitsminister, som jeg for Resten tror, nok til Slutning er til at blive enig med om saadanne Love, ikke